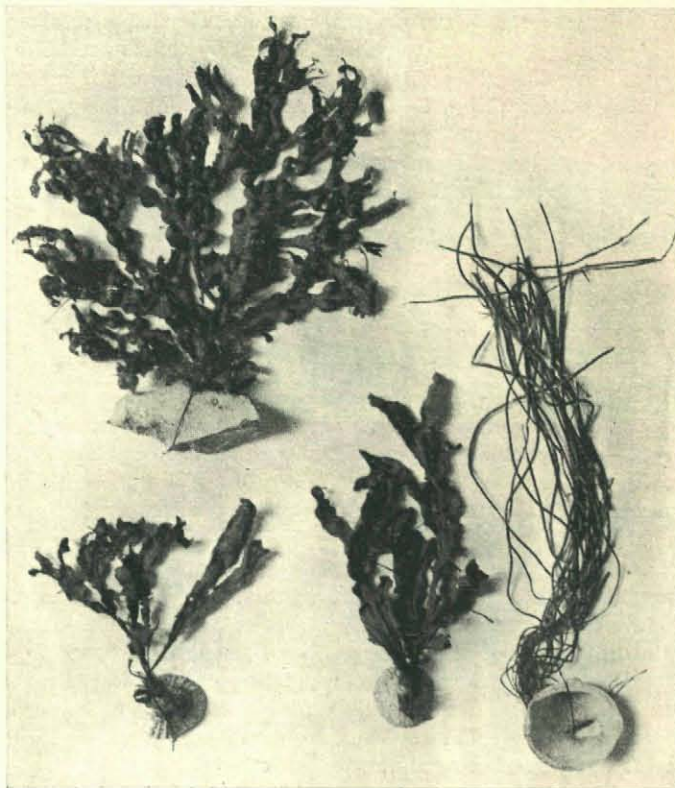

TRANSPORTEEREND ZEEWIER.

De eerste dagen van September 1936 was aan het strand tusschen Katwijk en Zandvoort veel zeewier aangespoeld. Plaatselijk was de vloedlijn afgezet met een bruine wier-zone, waarbij hoopen van respectabele afmetingen. Het waren de soorten, die men meestal vindt, *Fucus vesiculosus*, *F. platycarpus* en *Ascophyllum nodosum*, etc., welke meerendeels binnen het bereik van eb en vloed groeien.

Van onze havenhoofden en bedijkingen kan zooveel wier niet afkomstig zijn; het is duidelijk dat het door stroom en wind van elders is aangevoerd.

In de wiermassa's werden hier en daar schelpen en steenen aangetroffen die aanwijzingen geven voor de plaats van herkomst. In een paar uur zoeken kwamen niet minder dan 12 gave exemplaren en evenveel brokstukken van *Patella vulgata* L. voor den dag, allen begroeid met wier. Bovendien een exemplaar van *Glycymeris glycymeris* L. (deze laatste herkenbaar aan de cirkelronde vorm en het slot dat uit talrijke ongeveer gelijke tandjes bestaat). Opvallend is, dat de gewone schelpensoorten van onze kust geheel ontbraken. *Patella vulgata* L. wordt levend voor Walcheren opgegeven (lijst van het Nederlandsche Mollusken Comité) maar behoort overigens aan onze kust tot de zeldzaamheden. ¹⁾ Langs de rotsige kusten van de Atlantische Oceaan en van de Noordzee is de soort algemeen. *Glycymeris glycymeris* L. (in de literatuur dikwijls als *Pectunculus glycymeris* Lam. vermeld) is levend van onze kust niet bekend. Wel spoelen op de Zeeuwsche eilanden vele fossiele exemplaren aan, uit het Pliocene, dat aldaar dicht onder de oppervlakte ligt en door de Zeeuwsche stroomen wordt aangesneden. Levend komt de soort voor in de Atlantische oceaan Zuidelijk tot Madeira en de Kanarische eilanden, Noordelijk tot de Shetlands en de Westkust van Noorwegen, en in het kanaal langs de kust van Bretagne en Normandië en misschien ook aan de Engelsche wal. De soort schijnt te ontbreken in de

Boven: Vuursteen met witte verweerings-korst begroeid met *Fucus*.
Onder: links 2 *Patella*'s met *Fucus* en rechts *Glycymeris glycymeris* L. met *Chorda filum*.

¹⁾ Zie voor volledige gegevens C. O. van Regteren Altena, Bijdrage tot de kennis der Fossiele, Subfossiele en Recente Mollusken Dissertatie 1937, pag. 7.

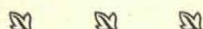
Noordzee. Het afgebeelde exemplaar is afgesleten en kan zoowel recent en verweerd, als opgespoeld en fossiel zijn.

Typisch zijn de steenen welke door het wier zijn getransporteerd. Het zijn alle vuursteen, deels afgerond en min of meer bolvormig, deels onregelmatig van vorm en dan met een witte verweeringskorst bedekt. Vuursteenbanken komen zeer algemeen voor in de Cretaceische afzettingen langs de Fransche en Engelsche wal van het Kanaal en langs de Zuidkust van Engeland. De witte krijt-rotsen van Zuid-Engeland en de bruine rotsen van Normandië zijn vol van deze banken. Als afbraakproduct leveren ze de rolsteen-stranden van deze kusten. Ieder die daar wel eens gewandeld heeft kent de dikke laag van door de branding afgerolde vuursteen waarin je bij iedere stap onaangenaam wegzakt. De nog niet afgerolde exemplaren dragen de witte verweerings-korst van de vuursteen-banken die als parallelle lagen in de krijtwanden ontsloten zijn. Een vuursteen-fragment met verweeringskorst is ook op onze foto aanwezig.

Zeer waarschijnlijk is de wier-invasie op onze kust dus uit het Zuiden gekomen, uit het Kanaal, b.v. van de kust van Normandië of van de Engelsche wal.

Of de wieren zelf een aanwijzing geven voor de plaats van herkomst, doordat tusschen de gewone soorten ook „buitenlanders” aanwezig zijn, is mij onbekend. Wie onderzoekt het eens? Leiden.

Dr. R. IJZERMAN.

HET ZUIDERZEEPARK.

Het nieuwe park van Amsterdam Oost, nu een jaar of vijf zes oud, is een vreugde voor de oogen geworden. Vrijwel van zijn feestelijke inwijding af kom ik er geregeld, en ik moet zeggen, het Zuiderzeepark is een van de dankbaarste waarnemingsterreinen voor den natuurvriend. Niet alleen door zijn heerlijke ligging aan het oude Nieuwe Diep met zijn fraaien rietzoom, meeuwen en aalscholvers, maar ook door beplanting en vogelrijkdom. Alles brengt mee, dat men zich hier, zoo vlak onder den Zuiderzeedijk, niet opgesloten voelt zooals in het Oosterpark en Vondelpark nog altijd min of meer het geval is. Men kan er genieten van de natuurruimte van het Nieuwe Diep, een oude doorbraakplas van de Zuiderzee, een aantrekkelijke rust- en slaapplek voor allerlei watervogels, vooral in den winter, terwijl voorts het park zooveel fraaie en bloemrijke heesters en zooveel gezellige kleine vogelsoorten herbergt, dat een wandeling er heen steeds tot een bijzonder genot wordt. Bovendien beantwoordt het door zijn ruime speelweiden bijzonder goed aan zijn eischen als recreatieoord ten behoeve van de bevolking uit de zoogenaamde Indische buurt, zoodat iedereen reden heeft om tevreden te zijn.

In het vroege voorjaar begint het al met de bloeiende elzen en het kleine hoefblad. In de eerste weken van April prijken de grasvelden met een weelde van stralende goudgele bloempjes; in Mei verheugt men zich over de zilverwitte pracht der vruchtpluisjes, terwijl dan de grootere paardebloemen zorgen voor de opvrolijking van het grastapijt. Intusschen letten de meeste menschen daar niet eens op, want de talrijke heestersoorten prijken dan in de mooiste kleuren. Het begint met het geel van de Forsythia's en het rose en rood van de ribes, dan volgen roode, rose en witte Prunus- en Pirussoorten, krentenboompjes en vogelkers; Sorbus, lijsterbes en vlier, volgen. En schitterend is de kleurenmengeling in het jonge hout: de teere lichtbruine tinten van balsempopulieren, het zilveren looverkleed van jonge abeelen en sierperen, het goudgeel van waterwilgen, het purper en lila van ontluikende rozen, en wat al niet meer! Er is hier waarlijk voor een rijke afwisseling gezorgd, zoodat men oogen te kort komt, om alles behoorlijk te waardeeren.

In den herfst herhaalt zich natuurlijk dit fraaie schouwspel: dan zijn het de talrijke nuances van geel, bruin en rood van het afstervende blad, dat de rijkste kleureffecten geeft.